

Badania medyczne

- Wprowadź w temat pielęgniarki i cały personel medyczny, który będzie ze mną pracować.
- Nie traktuj mnie protekcyjnie, zwracając się do moich opiekunów, zamiast do mnie.
- Zapytaj mnie, jak chciałbym przejść badanie. Dasz mi w ten sposób poczucie odrobiny kontroli.
- Daj mi możliwość wyboru tego, kto zostanie ze mną na czas badania. Dotyczy to zarówno członków rodziny, jak i innych przedstawicieli personelu medycznego.
- Traktuj nas jak ekspertów w zakresie własnych doświadczeń i współpracuj z nami.
- To niepoważne myśleć, że dziecko nie przejmie się badaniem jego narządów płciowych! Nawet dorośli tego nie cierpią!
- Nie wkładaj palców do pochwy czy odbytu dziecka, jeśli nie jest to absolutnie konieczne.
- Nie badaj moich narządów płciowych, tylko po to, by zaspokoić własną ciekawość.
- Jeśli dopiero zakończyłeś badanie genitaliów małego dziecka, nie pytaj go, czy chciałoby wiedzieć coś więcej. Daj mu czas na uspokojenie się i oswojenie się z sytuacją.
- Pomóż dziecku zrozumieć różnicę między badaniem narządów płciowych a molestowaniem.
- Miej pod ręką wziernik pediatryczny.
- Nie rób zdjęć moich genitaliów czy innych części ciała.

Niniejsza broszura została stworzona przez młode osoby interplciowe i organizację [Interact](#) w USA, a następnie, po konsultacjach z osobami interplciowymi w Polsce, zaadoptowana do potrzeb polskiej społeczności.

Ujawnienie

- Bądź szczery. Mam prawo znać prawdę o swoim ciele. Sekrety sprawiają, że czuję, że powinienem się wstydzić.
- Skończy się na tym, że zacznę na własną rękę szukać wiedzy w Internecie, a wolałbym otrzymać wszystkie informacje od Ciebie.
- Żałuję, że nie wiedziałem o wszystkim w wieku trzynastu lat, kiedy moi rodzice znali już prawdę.
 - Proszę, nie okłamuj moich rodziców. Nie doradzaj im również, aby nie mówili mi o moim własnym ciele.
 - Nie jestem tak krucha, jak myślisz. Poradzę sobie z prawdą!

Co byśmy chcieli, aby wiedzieli nasi lekarze.

Operacje

- Zostałem zoperowany, gdy miałem zaledwie trzy lata. Wolałbym, żeby moim rodzicom przedstawiono więcej opcji i dano im możliwość wyboru. Mam żal, bo pozostawiono mnie z ogromną blizną i odebrano prawo do decydowania o tym, co stanie się z moim własnym ciałem!
- Operacja moich narządów płciowych, która odbyła się bez mojej zgody, zrujnowała moją samoocenę i pewność siebie jako partnera i kochanka.
- Moim rodzicom nie powiedziano, że mają wybór. Zawsze oferuj opcję niechirurgiczną. Operacja to ostateczność w przypadku innych osób. Dlaczego dla nas miałyby być inaczej?
- Gdyby lekarze byli bardziej uczciwi co do potencjalnego sukcesu zabiegu chirurgicznego, moi rodzice podjęliby inne decyzje w mojej sprawie.
- Nie mów mi, że tylko lekarz może odróżnić „normalne” ciało od chirurgicznie zmienionego ciała interplciowego. To dla mnie druzgocące. I całkowicie nieprawdziwe.
- Nie mów mi, że operacja to jedyny sposób na „normalny seks”.

Wsparcie emocjonalne

- Poinformuj mnie o opcjach wsparcia psychospołecznego.
- Grupy wsparcia oferują wyjątkową pomoc, której nie może zapewnić mi lekarz, przyjaciele czy rodzina.
- To, że mam nietypowe cechy płciowe ma większy wpływ na moją psychikę, niż na sferę fizyczną. Zapewnij mi opcje terapii.
- Dołączenie do społeczności osób interplciowych dało mi poczucie przynależności, wsparło mój rozwój osobisty i pomogło lepiej się poczuć.
- Kiedy moi rówieśnicy eksperymentowali seksualnie, ja bałem się własnego ciała. Nie miałem z kim o tym porozmawiać.
- Moi rodzice nigdy nikomu nie powiedzieli o naszym doświadczeniu, a ich milczenie wpłynęło na całą moją rodzinę. Wolałbym, żeby nie czuli się tak samotni. Grupy wsparcia i terapeuci są ważni również dla nich!
- Spraw, abym czuł się naprawdę komfortowo, dzieląc się swoimi doświadczeniami. Zachęcaj mnie do wyrażania moich myśli i uczuć.

„Lekarze muszą rzetelnie informować o częstotliwości niepowodzeń i powikłań pooperacyjnych. Cukierkowa wizja, którą mi przedstawiono, nie mogła być dalsza od prawdy” Sarah

„Po wielu latach komplikacji skierowano mnie do lekarki, która była jedną z najlepszych osób, jakie kiedykolwiek spotkałam. Zatrzaszczyła się o mnie. Siedziała ze mną przez godzinę i po prostu rozmawiała. Co czuję? Czego chcę? Co zadziało, a co nie? To, że poświęciła trochę czasu, żeby mnie poznać, bardzo wiele dla mnie znaczyło”. Monica

„Przez większość mojego życia lekarze wiedzieli o moim ciele więcej niż ja. Żaden z nich nigdy nie znalazł czasu, aby wyczerpująco wyjaśnić mi moją sytuację. Czuję się dezorientowany i samotny”. Ali

„Lekarka kazała mi poddać się operacji, strasząc mnie i matkę nowotworem. A nawet nie miałyśmy żadnej wiedzy na ten temat”. Paulina

„Chciałabym, aby lekarz porozmawiał ze mną otwarcie o skutkach operacji, także tych długofalowych oraz o wyzwaniach wynikających z długoterminowej terapii hormonalnej i jak może ona wpływać na moje codzienne życie”. Iza

Komunikacja

- Nie zakładaj, że preferuję terminologię medyczną np. „ZRP” w porównaniu z terminem „interplciowość”. Zapytaj mnie, co wolę.
- Bycie osobą interplciową nie oznacza, że będę mieć określoną orientację seksualną lub tożsamość. Nie zakładaj, że wiesz, jak się identyfikuję i nie zakładaj, że jestem zdezorientowany. Po prostu przedstaw mi fakty dotyczące mojego ciała.
- Rozmawiając, nie przedstawiaj informacji w kategoriach wszystko albo nic, np. „Ta pochwa nigdy nie umożliwi relacji małżeńskich.”
- Nie pytaj mnie o rzeczy, które nie odnosiłyby się do mojego ciała. Na przykład, jeśli wiesz, że nie miesiączkuję, nie pytaj mnie, kiedy miałam ostatni okres.
- Mów rzeczowo, bez zbędnych przymiotników, oceniania czy żartów.
- Wiedz, o czym mówisz. To nie my powinniśmy musieć kształcić naszych lekarzy.
- Jeśli MUSIMY Cię uczyć... słuchaj.
- Nie podkreślaj, jakie to może być rzadkie. To sprawia, że czuję się jeszcze bardziej samotna.
- Moi lekarze powiedzieli mi, że nigdy nie spotkam nikogo takiego jak ja – okazuje się, że spotkałem wiele takich osób!
- Nie traktuj mnie, jakbym była dla Ciebie jakąś niepowtarzalną zawodową okazją. Ty i Twoje potrzeby nie są w tej sytuacji najważniejsze.
- Pamiętaj proszę, by przypomnieć mi o pozytywnych aspektach mojej sytuacji.
- Zachęć mnie do wysłania e-maila lub telefonu, jeśli będę mieć pytania lub wątpliwości. I niech to będzie szczere.

Więcej informacji znajdziesz na stronie Fundacji Interakcja
www.interakcja.org.pl